

BOŽIDAR KUNC U SPLITU (1935.-1939.)

UDK: 78.071. 1/2 Kunc, B. (497.5 Split)
„1935/1939“

Izvorni znanstveni rad
Primljeno: 15. XI. 2003.

Dr. sc. MIRJANA ŠKUNCA
Umjetnička akademija u Splitu
Put glagoljaša b.b.
21000 Split, HR

U povodu 100. obljetnice rođenja hrvatskog skladatelja i pijanista Božidara Kunca (1903.-1964.) istražuju se njegovi kontakti sa Splitom s težištem na njegovim koncertnim nastupima u razdoblju između Prvoga i Drugoga svjetskog rata, u ulozi osebujnog interpreta tuđe i vlastite klavirske glazbe.

U glazbenom životu Splita u desetljećima između Prvoga i Drugog svjetskog rata vrlo je značajnu i zanimljivu ulogu imao Klub komorne muzike. Zahvaljujući nastojanjima, zalaganju i upornosti svojih aktivnih članova - splitskih glazbenika i društvene uprave te uz moralnu pa i skromnu materijalnu potporu "podupirućeg" dijela članstva, ljubitelja glazbe iz redova građanstva i vlasti, uspijevaio je s promjenljivom učestalošću, ali ipak kontinuirano iz sezone u sezonu tijekom svojega petnaestogodišnjeg djelovanja (1926.-1941.) organizirati za Splitskane lijepi broj vrijednih i na različite načine poticajnih koncertnih priredaba. Tako su u njegovoj režiji i u Splitu koncertirali ugledni domaći i inozemni glazbeni umjetnici.

Od gostujućih koncertanata koji su posredovanjem Kluba komorne muzike u međuratnom razdoblju nastupali u Splitu, odabiremo za ovu

priliku hrvatskog pijanista i skladatelja **Božidara Kunca** (1903.-1964.) u povodu 100. obljetnice njegova rođenja, koja se planira dostojno obilježiti ove (2003.) godine.

Među danas raspoloživim izvorima informacija o tome najmanje je doduše svjedočenja neposrednih sudionika događanja. No, postoje sačuvani originalni tiskani programski listovi za koncertne nastupe kao i napisi u onodobnom splitskom tisku koji su najavljujivali nastupe umjetnikâ i obavještavali o njima i odabranom koncertnom rasporedu te komentirali i (pr)ocjenjivali repertoar i samo izvođenje. Kao osnova za istraživanje poslužila je građa iz privatnih arhiva splitskih glazbenika te napisi u ondašnjem splitskom dnevniku *Novo doba*.¹

Iz njihova je sadržaja jasno da su se nastupi Božidara Kunca u Splitu duboko dojmili slušateljâ, kako izborom glazbe koju je ponudio, tako i realizacijom odabranog programa - osebujnom interpretacijom samosvojne umjetničke osobnosti s pokrićem u visokoj tehničkoj razini njegova pijanizma.

Božidar Kunc je za splitsku publiku muzicirao 1936. i 1939. godine, dakle u zagrebačkoj etapi svojega životnog i umjetničkog puta, a to znači prije nego što je (1951.) definitivno napustio domovinu i karijeru nastavio u SAD-u.² Premda je tada za sobom imao već niz dovršenih (u inozemstvu i nagrađivanih) skladateljskih opusa instrumentalne i vokalne glazbe.^{2a} Kunc je tridesetih godina stoljeća u domaćoj (jugoslavenskoj) glazbenoj javnosti prisutan, poznat i priznat ponajprije kao pijanist, najčešće kao solist, ali i klavirski suradnik drugih solista i kao komorni glazbenik. Kada se u domaćem tisku i spominje kao skladatelj ističe se najčešće "Kunc-skladatelj klavirske glazbe", a poticaj i razlog uglavnom su izvedbe vlastitih skladbi u okviru programa njegovih solističkih klavirskih recitala, a iznimno njegove autorske skladateljske večeri ili njegove skladbe u izvođenju drugih glazbenika ili glazbenih ansambala.

Ipak, prema sada dostupnim izvorima prvi kontakt glazbenog Splita s Božidarom Kuncom nisu bili njegovi pijanistički nastupi, nego još prije njih njegova glazba, i to u izvođenju splitskoga glazbenog podmlatka, kako otkriva jedan požutjeli tiskani program koncertne priredbe Gradske glazbene škole u Splitu iz godine 1935. Naime, polaznici

zavoda priredili su u foyeru općinskog kazališta 21 prosinca te godine koncert s djelima domaćih hrvatskih skladatelja, naslovivši ga *Veće naše glazbe*.

Među skladbama koje su te večeri izvodili učenici škole kao solisti ili u ansamblima bile su i dvije skladbe Božidara Kunca: klavirska minijatura *Mala vojska* iz ciklusa *Mlado lišće* (1933.) i zbarska minijatura *Turek* iz ciklusa *Ciciban* (na stihove O. Župančića) za dječji ili ženski zbor (1934. ili 1935.). Ovu potonju skladbu odabrao je, uvježbao i izveo s učeničkim pjevačkim zborom mladi Boris Papandopulo (1906.-1991.), Kuncov nešto mlađi vršnjak koji je početkom te, 1935. godine napustivši Zagreb otpočeo svoju kratku, ali za Split plodonosnu i dragocjenu životnu i stvaralačku epizodu u gradu pod Marjanom.³ Nema sumnje da je uvrštavanje Kuncove skladbe u repertoar školskog zbora za javni reprezentativni nastup bio Papandopulov izbor zato što je cijenio rad njezina autora. Možda je i ugledna splitska pijanistica i profesorica klavira te i ravnateljica Gradske glazbene škole Jelka Karlovac⁴ ponudila svojoj učenici za istu prigodu za izvođenje Kuncovu skladbu na Papandopulov poticaj ili je pak vlastitom inicijativom posegnula za skladbom perspektivnoga mladog zagrebačkog pijanista i profesora Muzičke akademije u Zagrebu s kojim je i osobno surađivala pozivajući ga da u funkciji "predsjednika ispitnog povjerenstva" da bude nazočan završnim godišnjim ispitima njezine škole.⁵ U svome pohvalnom izvješću o ovom koncertu u splitskom dnevniku izvjestitelj, radosno iznenađen "obiljem naše muzičke literature...", da je ona kod nas već tako razvijena te s njom možemo pokriti potrebe za muzičke studije naše djece, naše omladine, koja uči muziku" bez ikakve ograde u takvu dječju i omladinsku muzičku literaturu ubraja kao uspjele i efektne i Kuncove skladbe prezentirane na netom održanom koncertu.⁶

Kuncovo upoznavanje sa splitskim ljubiteljima glazbe i koncertnom publikom na koncertnom podiju odvijalo se postupno, ali već u prvom kontaktu slušateljstvu se najavljuje Kunc "pianist i skladatelj". U kolovozu 1936. godine splitski dnevnik ovako izvješćuje o koncertu na terasi hotela *Matić* na Bačvicama:

"Odazivajući se željama gradjanstva i glazbenih krugova, naša slavna umjetnica gospodja Zinka Kunc,⁷ daje u priredbi Banovinskog po-

vlaštenog kazaliž(!)ta (koncesioner Mo Ivo Tijardović) veliki pjevački koncert u utorak 4. ov. mj. Da bi ovaj koncert dobio pravi umjetnički značaj, dolazi iz Zagreba⁸ i brat slavne umjetnice g. Božidar Kunc profesor kraljevske muzičke akademije u Zagrebu i jedan od najboljih naših pianista i kompozitora, koji će izvoditi i neke svoje najnovije kompozicije.

Prema svemu ovome očekuje se sutra jedno od rijetkih umjetničkih večeri čiste visoke umjetnosti, koju je u stanju pružiti samo **Kuncova**, koja danas važi kao jedna od najvećih dramatskih soprana srednje Evrope, što je već priznala inostrana kritika."⁹

Ne iznenađuje stoga veliko zanimanje koje su Splitsani pokazali za ovaj koncert uglednih gostiju iz Zagreba kao ni uspjeh koji je polučilo njihovo izvođenje izbora opernih arija i solo-popijevaka među kojima je bila i Kuncova popijevka *Čežnja* (na stihove Desanke Maksimović). Premda se Božidar Kunc te večeri predstavio ponajprije kao pratilac za klavirom (izvodeći sam tek "jednu pjesu"), čini se da je i u toj ulozi uspio pokazati svoje izvoditeljsko umijeće i muzikalnost te osvojiti slušateljstvo.¹⁰

Da je dojam bio zaista upečatljiv i uspjeh stvaran i sjajan, dokazuje činjenica da već u rujnu iste (1936.) godine Klub komorne muzike u svome planu glazbenih priredaba za nastupajuću sezonu najavljuje i koncertnu večer Božidara Kunca u Splitu u studenome. Nešto više od dva mjeseca kasnije splitski dnevnik donosi obavijest-poziv na "Klavirski koncert Božidara Kunca, pianiste i kompozitora" kojim Klub komorne muzike u Splitu najavljuje svoju četvrtu glazbenu priredbu sezone 3. prosinca u foyeru Općinskoga kazališta, omiljenom i tada (pa i danas) najljepšem sastajalištu splitskih ljubitelja glazbe. Nepotpisani napis u glasilu donosi Kuncov životopis i navodi da je uz glazbeni studij na Muzičkoj akademiji u Zagrebu Kunc studirao i pravo¹¹ te da je svoj prvi koncert u Zagrebu održao 1926. g. Prema daljnjim navodima do sada je skladao 32 opusa, od kojih su nagrađeni *Violinski koncert*, *Svečana uvertira* i *Predigra žalobnoj igri*, op. 25, da mu neke skladbe izvode i u inozemstvu sve ugledniji koncertanti kao što su violinisti Ljerko Špiler i Vasa Parihoda (različita violinska djela), zatim violončelist Enrico Mainardi i ljevoruki pijanist Paul Wittgenstein (klavirska

Fantazija za lijevu ruku), a većina mu je do sada napisanih skladbi tiskana u Zagrebu (edicija *Albini*) ili u inozemstvu (*Universal Edition* i *Edition Doblinger* u Beču).¹² Nekoliko dana kasnije isto glasilo podsjeća na najavljeni nastup uglednoga gosta iz Zagreba i donosi ovaj put i program koji umjetnik namjerava tom prilikom ponuditi splitskom auditoriju.¹³ Uza sve to Klub komorne muzike ponudio je slušateljima na samom koncertu i tiskani programski listić.

Kao što je vidljivo iz navoda, izbor glazbe kojim se Kunc želio predstaviti u Splitu nema standardni stilski raspon i raznolikost, ali je tipičan pokazatelj područja njegova reproduktivnog interesa. Bili su to majstori klavirske glazbe romantizma do impresionizma, a u domaćoj glazbi nerijetko skladbe sve do najnovijih, kako vlastitih, tako i skladateljskih ostvarenja drugih autora. U ovom slučaju to su bila uz njegovu netom dovršenu *Sonatu* br. 2 u Es-duru još dvije skladbe nastale samo nekoliko godina ranije (1930.), *Kolo*, op. 16 i *Contradanca*, op. 21 B. Papandopula.¹⁴

Uspjeh ovoga koncerta otvorio je širom vrata glazbenog Splita Kuncu reproduktivcu, pijanistu i interpretu. Izvjestitelj *Novog doba* pun je hvale za sve sastavnice njegova izvoditeljskog umijeća no ni ovom prilikom (kao ni u osvrtu na izvođenje njegove skladbe na koncertu sa sestrom Zinkom nekoliko mjeseci ranije) o Kuncovoj skladbi u izvješću o ovome koncertu nema ni spomena. Jedino je prema navodu riječima je "publika srdačno pozdravila g. Kunca nakon svake izvedene točke programa" moguće pretpostaviti da pljesak srdačnog odobravanja nije izostao ni nakon njegove izvedbe vlastite skladbe.¹⁵

Prijateljstvo je bilo sklopljeno, ali su Kuncovi štovatelji u Splitu morali ipak pričekati pune dvije godine do njegova ponovnog gostovanja u njihovu gradu. Klub komorne muzike je i ovaj put organizaciji koncerta posvetio uzornu pažnju i s pravom profesionalnom promišljenošću poduzeo sve (što je bilo u njegovoj moći) da gostovanje protekne na opće zadovoljstvo. Početkom siječnja 1939. godine u splitskom dnevniku daje najprije obavijest o ponovnom gostovanju Božidara Kunca u Splitu, sada još i s fotografijom umjetnika te podsjeća da je još "...u živoj uspomeni topao uspjeh koji je naš uvaženi skladatelj i klavirski virtuoz Božidar Kunc požnjeo prigodom svog posljednjeg nastupa u

Splitu. Publika je osjetila da se nalazi pred umjetnikom stvaraoцем izuzetnih sposobnosti koji se rijetkom umjetničkom intuicijom uživlje u djela koja predaje, pronicući zasebnom toplinom i shvaćanjem u bit onih kompozicija koje su sadržajno najbliže njegovom umjetničkom i stvaralačkom temperamentu, sklonom muzičkom impresionizmu. Istodobno, Kunc je tada očitovao visoko znanje, raspolaganje tehnikom zavidne visine, koja mu omogućuje da s lakoćom predje preko svih materijalnih spona i da stalno ima pred očima pravi i jedinstveni cilj umjetnosti... nastupit će s biranim i ukusnim programom kojim je na netom apsolviranom koncertu u Beogradu polučio ogroman uspjeh kod kritike i općinstva.

Ne sumnjamo da će Klub komorne muzike komu je uz teške materijalne žrtve uspjelo angažirati ovog odličnog pijanistu, pružiti svim našim ljubiteljima glazbe jedno veće visokih umjetničkih užitaka.

Na koncertu će g. Kunc čitav jedan dio programa posvetiti isključivo svojim skladbama; imat ćemo tako prigode da ga ponovno upoznamo i kao interpreta vlastitih djela kojima će zacijelo biti najidealniji tumač. I to tim više, što je Božidar Kunc i u zemlji i u inozemstvu stekao glas vanrednog interpretatora svojih kompozicija, te je g. 1937. na internacionalnom muzičkom festivalu u Dresdenu postigao sjajan uspjeh svirajući svoj koncert za klavir i orkestar u h-molu (op. 22) koji mu je donio prvu nagradu i svratio na nj pažnju muzičke Evrope."¹⁶

Dan kasnije glasilo ponovno upozorava na njegov dolazak, upotpunjujući najavu koncerta prevedenim izvodima iz kritika Kuncovih nastupa tijekom posljednjih godina pred publikom u inozemstvu. "Veliki talent, samostalna invencija i eminentan smisao za specifičnu klavirsku boju pobuđuje našu pozornost", pisao je nakon koncerta (vjerojatno) u Dresdenu dr. Hans Schworr. Dr. Alfred Burgartz tada piše: "Nadamo se da će Berlin doskora pozvati ovog izvanredno nadarenog Jugoslavena na jednu priredbu. Imati će tada prilike diviti se u njemu jednom klavirskom virtuozu, kojem su čarolije na klaviru igrarija." Pohvale Kuncovu muziciranju nije štedio ni H. H. Stuckenschmidt: "Kunc je stupio na podij kao izvodilac izvanredno teškog klavirskog parta svojeg klavirskog koncerta u h-molu op. 22. To je jedan borbeni talenat, velike invencije, koji imade svoj vlastiti izraz. Taj simpaticični tempe-

ramentni muzičar je za svoje zapanjujuće pijanističko znanje zadobio ogroman aplauz." I odjeci u tisku nakon nastupa na domaćem terenu bili su puni hvale. Izvjestitelj zagrebačkih *Novosti* ističe da Kunc svira "mekim, izražajnim tonom, sigurnim svladavanjem svega tehničkog, dinamijski efektno, sa živim ritmom i burnim temperamentom" te da svojom "elementarnom snagom" povlači slušatelje za sobom. A dr. Miloje Milojević, najvažniji beogradski kritičar, u *Politici* piše: "...Idući za svojim idealima pokazao je svu toplinu svoje inspiracije i sve svoje poznavanje pijanističkog stila i stava. G. Kunc je pijanista kome bravura ne znači ideal, već mu je muzikalno produbljivanje značajnije od bravure."¹⁷

Još jedanput će se najava-poziv na Kuncov koncert pojaviti na uobičajenoj stranici dnevnika dva dana kasnije, dan prije samog koncerta. Ovaj put je obavijesti o vremenu i mjestu održavanja koncerta dodan i program.¹⁸ I ovaj je put na samom koncertu slušateljima bila ponuđena tiskana cedulja s programom koji će biti izvođen.

O rezultatu najbolje svjedoči opsežniji osvrt na koncert, na izvedeni program i okolnosti u kojima se odvijao, koji je napisao Vojmil Rabadan (1906.), tada mladi glazbeno obrazovani i čini se dobro obaviješteni srednjoškolski profesor u Splitu. Zbog njegove kvalitete i zanimljivosti donosimo ga gotovo u cjelosti:

"Opće simpatije i nepodijeljeno priznanje koje je Božidar Kunc, najbolji između naših glasovirskih umjetnika, stekao u Splitu svojim prošlim koncertom privukoše ... neobično brojnu publiku u foyer splitskog kazališta. U neloženoj dvorani... neugodna studen... Božidar Kunc svratio je ovaj put u Split ovjenčan laskavim priznanjem inozemstva i s opsežnim, teškim i zanimljivim programom... Koncert je dakle bio ne samo ponovni susret s velikanima klavirske literature bliže i daljnje prošlosti koje u ovako briljantnoj interpretaciji kao što je Kunčeva uvijek rado i s novim užitkom slušamo, već nam je prikazao - vjerojatno prvi put u historiji glazbe u Splitu - dovoljno zaokružen skladateljski profil jednog hrvatskog klavirskog komponiste koji je već dosada zauzeo istaknut položaj u domaćoj klavirskoj literaturi.

O izvanrednim sposobnostima pianiste Kunca bilo je opširnije govora na ovom mjestu prigodom njegovog ranijeg koncerta. Njegov

subotnji nastup potvrdio je ranije konstatacije, da je Božidar Kunc virtuozi tehnike, čijoj bravuri nikakva poteškoća nije problem, ali i svestrano kulturnan i suptilan umjetnik... koji ne sijeda za glasovir za to da fascinira efektima svojeg znanja i goleme vještine, već da na intenciju slušatelja čitavim bićem proživi iskrenu i snažnu muzičku emociju. Impresionist po naravi i svom umjetničkom imperativu Kunc u interpretaciji instinktivno traži u prvom redu boju, više puta i ondje gdje bismo očekivali čisto muziciranje (na primjer kod Beethovena). Pri tom uzima katkada ponešto prebrzi tempo, na štetu plastike a uporabu pedala potencira. Ali i uz ove, sasvim subjektivne primjedbe, svaka točka Božidara Kunca ostavlja dojam savršene umjetnine, koja o daje... ne samo sjajnog 'pelivana klavijature', već i otmjenog, inspiriranog pjesnika tonova, osobitog majstora u realiziranju ugođaja pojedinih skladbi. Nema doista mnogo glasovirača koji tako neposredno govore čuvstvima slušatelja i s toliko ga sugestivne snage zanose unatoč poznate 'odbojnosti' klavira.

Osobine svirača zapažamo i kod skladatelja: u izrazito modernoj formi i pod djelomičnim utjecajem svojih, više simpatija nego li uzora Debussyja, Stravinskog, donekle čini se i Hindemitha Božidar Kunc stvara interesantne opuse, formalno znalački koncipirane, a sadržajno pune bogate invencije, blještavih boja, topla lirizma i vatrene dinamike. Kako izgleda, Kunc u svom skladateljskom radu još je u punom previranju i lavira da tako kažem između zapadno-evropskog i slavenskog smjera, ali je već sada specijaliziravši se u pisanju za glasovir, svakako naša najmarkantnija kompozitorska ličnost na tom polju.

Zato su njegove skladbe odmah pri prvom slušanju našle toliko odjeka u auditoriju koji ih je svaku napose popratio srdačnim pljeskom a od simpatičnog se umjetnika nije htio rastati sve dok nije (premda se žurio na vlak) dodao izvan programa razigrano 'Kolo' Borisa Papanopula.

Klub komorne muzike zadužio nas je mnogo ovim koncertom. Nadamo se, da će uskoro uslijediti nove priredbe, možda opet neki pjevač ili kvartet, radi kojih ćemo i dalje rado zepsti u čast naših 'nadležnih'.

A svaki put kad Božidar Kunc zaluta u Split, bit će prava svečanost za svakog poklonika glazbe." ¹⁹

Međutim, prilika za takvu svečanost susreta s Božidarom Kuncom u Splitu na koncertnom podiju u ulozi tumača tuđe i vlastite glazbe nije se u razdoblju između Prvog i Drugog svjetskog rata više ponovila. No, ipak je svojim izvoditeljskim dosezima Božidar Kunc postao i dugo ostao mjerilo za prosuđivanje, a svojim se interpretacijama glazbe utisnuo duboko u memoriju splitskih glazbenih znalaca i amatera-ljubitelja glazbe, ukratko, postao je "ljubimac Splita."²⁰ U poslijeratnim godinama Božidar Kunc je prema tragovima u splitskom dnevniku samo još dva puta koncertirao u Splitu, ljeti 1947. i 1949. godine, i to dijelom kao solist i kao klavirski suradnik svoje sestre Zinke.²¹ A kada je preseljenjem u SAD 1951. godine Kunc postao nedostupan kao interpret u susretima "uživo", ostala je mogućnost kontakta s njegovom glazbom koja je, doduše, u izvođenju drugih glazbenika počela osvajati svoj životni prostor i u Splitu.

BILJEŠKE

1. Kronološki slijed napisa o Božidaru Kuncu u Splitu u splitskom dnevniku *Nova doba*:
1935. godine: 23. XII. 3
1936. godine: 3. VIII. 3, 4. VIII. 5, 5. VIII. 6, 15. IX. 3, 27. XI. 6, 2. XII. 2 i 4. XII. 3.
1939. godine: 10. I. 3, 11. I. 7, 13. I. 3, 17. I.5 i 20. IV. 3.
2. Kronološka tablica skladateljeva života i rada (do 1951. god.) :

Rođen u Zagrebu	18. 7. 1903.	
Diplomirao klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (u klasi Svetislava Stančića)	1925.	
Počeo nastupati kao koncertni pijanist	1926.	op.1 <i>Idila</i> , za mali orkestar
		op. 2 <i>Ver sacrum</i> , ciklus za klavir solo
		op. 3 <i>Slobodne varijacije</i> , za klavir
		op. 4 <i>Tri kompozicije</i> , za violinu i klavir
Diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (u klasi Blagoja Berse)	1927.	op. 5 <i>Sonata u D-duru</i> , za violoncello i klavir
Prva koncertna večer Kuncovih skladbi 29. 6.1927.	1927.	op. 6 <i>Pet pjesama</i> , za visoki glas i klavir
	1927.	op. 6a <i>Sujetionik</i> , za mješoviti zbor
	1927.	op. 7 <i>Na Nilu</i> , za visoki (srednji) glas i veliki orkestar
	1927.	op. 8 <i>Koncert u g-molu</i> , za violinu i orkestar
	1928.	op. 9 <i>Pet preludija</i> , za klavir
Započeo pedagoški rad na Muzičkoj akademiji u Zagrebu	1929.	op. 10 <i>Dvije kompozicije</i> , za violoncello i klavir
		op. 11 <i>Dvije kompozicije</i> , za harfu
	1928.- 1929.	op. 11 <i>Dramatični prolog</i> , za orkestar
	1930.	op. 12 <i>Sonata u Des-duru</i> , br.1, za klavir
		op. 13 <i>Svečana uvertira</i> , za veliki orkestar
	1931.	op. 14 <i>Gudački kvartet u F-duru</i>
		op. 15 <i>U poljima</i> , ciklus za klavir

	1931.	op. 16 <i>Tri pjesme</i> , za sopran i klavir
	1931-1932.	op. 17 <i>Trio u fis-molu</i> , za violinu, violoncello i klavir i klavir
	1932.	op. 18 <i>Prosjak Rahim</i> , balada za bari-ton i klavir
		op. 19 <i>Improvizacija na narodnu poptevku</i> , za klavir
	1933.	op. 20 <i>Mlado lišće</i> , ciklus za klavir
	1933.	op. 21 <i>Legenda</i> , za klavir
	1934.-1937.	op. 22. <i>Koncert u h-molu</i> , za klavir i orkestar
		op. 23. <i>Iz "Cicibana" Otona Župančiča</i> , za dječji (ili ženski) zbor
	1934.	op. 24 <i>Simfonijski intermezzo</i> ili <i>Pre-ludij u b- molu</i> , za klavir
	1935.	op. 25 <i>Ouvertura žalobnoj igri</i> , za veliki orkestar
	1935.-1936	op. 26 <i>Fantazija</i> , za lijevu ruku
	1936.	op. 27 <i>Sonata u Es-duru</i> , br.2, za kla-vir
	1936.	op. 28 <i>Tri kompozicije</i> , za violinu i klavir
	1936.	op. 29 <i>Tri pjesme</i> , za bas i klavir
		op. 30 <i>Dvije pjesme</i> , za sopran i klavir
	1936.	op. 31 <i>Marcia funebre</i> , za veliki orke-star
		op. 32 <i>Dva Nocturna</i> , za klavir
	1953.!	op. 33 <i>Aspiration</i> , za violinu i klavir
	1943.?	op. 34 <i>Sonata u D-duru</i> , br.3, za klavir

	1937.	op. 35 <i>Kvintet u c-molu</i> , za dvije violine, violu, violoncello i klavir
	1938.	op. 36 <i>Kvartet u d-molu</i> , za violinu, violu, violoncello i klavir
		op. 37 <i>Suita</i> , za četiri violoncella i klavir
		op. 38 <i>Capriccio u A-duru</i> , za klavir
Od 1941.do 1951. vodi operni studio na Muzičkoj akademiji u Zagrebu	1941.	op. 39 <i>Pet valcera</i> , za klavir
	1941.	<i>Mrtva ljubav</i> , za duboki glas
		op. 40 <i>Triptihon</i> , za violoncello i klavir
	1943.	op. 41 <i>Sonatina</i> , za violinu i klavir
	1942.	op. 42 <i>Romanca</i> , za klavir
	1943.	op. 43 <i>Sonata u As-duru</i> , br. 4, za klavir
	1943.	<i>Preludij u C-duru</i> , za klavir
	1944.	op. 44 <i>Šest bagatela</i> , za klavir
	1944.	op. 45 <i>Notturnino</i> , vokaliza za sopran (obrađeno i za violoncello i klavir)
		op. 46 <i>Elegija</i> , za klavir
	1945.	op. 47 <i>Tri šaljive pjesme</i> , za sopran i klavir
	1947.	<i>Vigilia</i> , za duboki glas i klavir
	1948.	op. 48 <i>Rondo</i> , za violinu i klavir
	1949. (1950)	op. 49 <i>Tri kompozicije</i> , za klavir
God.1951. seli se u SAD i ondje djeluje do smrti	1951.	op. 50 <i>Odjeci djetinjstva</i> , za klavir

2a. Usp. "Većina je prvih mojih većih radova izvedena ili kod nas ili u inozemstvu i to Sonata D-dur za violončelo i klavir (izvođena po našem majstoru g. Juri Tkalčiću), 'Na

- Nilu' pjesan za sopran i veliki orkestar (Izvođena po mojoj sestri gđi Vilfan-Kunc i Zagrebačkoj filharmoniji), Koncert za violinu i orkestar, nagrađen Balokovićevom nagradom u New Yorku, izvođen prvi puta po gosp. Balokoviću i berlinskoj filharmoniji u Berlinu, 'Dramatični prolog' za veliki orkestar (dosada neizveden). Posljednje veće djelo koje sam svršio jest Gudački kvartet F-dur' u tri stavka. Momentano radim 'Klavirni trio' koji ću (nadam se) do Božića svršiti. U najskorijoj budućnosti kanim prirediti vlastito kompoziciono veće. Osjećam veliku želju, da napišem jedno scensko djelo (operu). Već tri i po godine tražim libreto koji bi bio prikladan za me i nije mi ga uspjelo naći. Sa šest sam libreta pokušavao raditi i čudio se, kako neki lako shvaćaju, što više, s nekim malim prezirom posmatraju ovakav rad", pisana izjava Božidara Kunca u napisu *Galerija zagrebačkih kompozitora. Što spremaju naši muzičari?*, "15 dana", Kronika naše kulture, Zagreb, br. 1, od 1. siječnja 1932., 6.
3. Mirjana Škunca: *Mostovi građeni glazbom. Splitske epizode glazbenog djelovanja Jakova Gotovca (1895-1982) i Borisa Papandopula (1906-1991)*. Zagreb i glazba (zbornik sa simpozija), Zagreb, 1998., 511-530, te Bašćinski glasi, Omiš, 1998., knjiga 7, 73-94.
 4. Miljenko Grgić: *Gradska glazbena škola u Splitu (1928-1941)*. *Arti musices* 24/2, Zagreb, 1993., 229-248.
 5. Miljanko Grgić: *Gradska ...*, 229 i 236.
 6. Usp. *Novo doba*, Split, od 23. XII. 1935., 3.
 7. Usp. *Kunc, Zinka*, Muzička enciklopedija. Zagreb, 1974., sv. 2, 399.
 8. Najčešće su inače gostujućim solistima prilikom njihovih koncertnih nastupa u Splitu suradnici za klavirom bili domaći, splitski glazbeni umjetnici - pijanistice Estela Ivić-Kuzmanić, Vjera Karaman-Sokolčić ili Katica Pavičić.
 9. Usp. *Novo doba*, 3. VIII. 1936., 3.
 10. Isto, od 5. VIII. 1936., 6.
 11. Profesionalno bavljenje glazbom još uvijek u nas nije bio siguran oslonac za egzistenciju.
 12. Usp. *Novo doba*, 27. XI. 1936., 6.
 13. Isto, od 2. XII. 1936., 2.
 14. *Boris Papandopulo*: Spomenice preminulim academicima. Zagreb 1994., sv. 70, 22.
 15. Dr. V(ijo) K(rstulović): *Koncerat pianiste Božidara Kunca*, *Novo doba*, 4. XII. 1936., 3.
 16. Usp. *Novo doba*, Split, 10. I. 1939., 3.
 17. Isto, od 11. I. 1939., 7.
 18. Isto, od 13. I. 1939., 3.
 19. V(ojmil) R(abadan): *Koncerat pianiste Božidara Kunca*. *Novo doba*, 17. I. 1939., 5.
 20. Isti, *Osvrt na koncertno veće Dore Gušić-Feller*. *Novo doba*, 20. IV. 1939., 3.
 21. Usp. *Slobodna Dalmacija*, Split od 27. VII. 1947., 5, i 2. IX. 1949., 3. Ljeti 1948. isti dnevnik je (29. VIII., 3) zabilježio Kuncov nastup sa sestrom Zinkom u Sinju.

BOŽIDAR KUNC A SPLIT

Riassunto

Tra i concertisti ospiti, invitati dalla Società della musica da camera di Split, che si esibirono davanti al pubblico spalatino nel periodo tra la prima e seconda guerra mondiale, vi fu anche il compositore e pianista croato Božidar Kunc (1903-1964). Dai documenti disponibili e dalle testimonianze dei partecipi, è evidente che i concerti a Split del suddetto artista, impressionarono profondamente gli ascoltatori, sia per la scelta della musica, che per la realizzazione del programma prescelto – l'interpretazione singolare di alto livello tecnico del suono, da una personalità artisticamente autonoma. Particolarmente attrattive erano le interpretazioni delle composizioni scritte da stesso Kunc.

I. DIO

1) MATZ: Stara vura pleše polku . . . Vinko Arambašin, klavir (*1901 u Zagrebu)

2) MATZ: Na livadi, Sunce zašlo, Radio-emisija Rezica Bezic, klavir

3) TAJČEVIĆ: Mala suita Neda Jukić, klavir (*1900 u Osijeku)

4) PAPANĐOPULO: Uspavanka (Neda Goldoni, violini
Fedja Tudor, cello,
Lilijana Lutić, klavir) (*1906 u Zagrebu)

5) LIVADIĆ: Scherzo Sonja Čulić, klavir (*1798 u Celju, †1878 u Samoboru)

6) PINTARIĆ: Pastorellae Ljerka Čurin, klavir (*1798 u Čakovcu, †1887 u Koprivnici)

7) HIRSLER: Uspavanka, Orientalno Davor Pera, violini
Sonja Čulić, klavir (*1894 u Trnovici kod Białovara)

8) GRBEC: Allegro scherzando (iz Sonatine) Mira Čubelić, klavir (*1878 u Jelsi)

9) SLAVENSKI: Lijepa maca Zvonko Ozretić, klavir (*1896 u Čakovcu)

10) I. ODAK: Dva zbora iz opere „Dorica pleše“ (*1888 u Siveriću) a) Protuletje lepo
b) Čmelice brene

II. GRGOŠEVIĆ: Iz pučkog obreda „Žetva“ (*1900 u Zagrebu) Zbor draka viših tečajeva
Gradske Glazb. Škole

III. KUNC: Iz ciklusa „Ciciban“ (*1904 u Zagrebu) Turek

TROGLASNI OMLADINSKI ZBOROVI UZ PRATNJU: KLAVIRA.

II. DIO

1) KUNC: Mala vojiska (iz ciklusa „Mlado lišće“) vjera Mrakovčić, klavir

2) TAJČEVIĆ: Balkanske igre br. 1 i 2 Tončica Mitrović, klavir

3) PAPANĐOPULO: Vodeniča Zenta Vučić, klavir

4) PAPANĐOPULO: Tarantella (praznjevdba) (Kruno Čuhrić, i violini
Vinko Škunca, ii. obojini
Antun Burić, cello,
Zenta Vučić, klavir) (iz „Concertina“ za 2 violine, cello i klavir)

III. DIO

1) PAPANĐOPULO: Mala suita: (praznjevdba) Izvađa
Uvod-igra (Scherzo) - Intermezzo-Uz kolo { Đački Gudički Orkestar
Gradske Glazb. Škole

2) PAPANĐOPULO: Tri hrvatske pučke popejvke: Izvađa
I. Svatočvika iz Hrvatskog Zagorja { Zbor draka viših tečajeva
i Diečjeg Konzervatorija
II. Ljubavna iz Marije Bistriče
III. Vanjkušac, iz Slavonije { Gradske Glazb. Škole

Tro- i četvero-glasni omladinski zborovi uz pratnju klavira

NASTAVNICI

Za klavir: JELKA KARLOVAC i KATICA ŠPERAC (br. 3 prvog i br. 2
drugog dijela)
Za violini i ensemble: TIBOR DUKES
Za cello: NARDIN GRISOGONO
Za zbornu pjevanje: BORIS PAPANĐOPULO
Orkestrom dirigira auktor.

Sve se tačke po prvi put izvadljaju u Splitu.

tiskani program koncerta učenika Gradske glazbene škole

**KLUB KOMORNE MUZIKE
U SPLITU**

predložje

u foajeu Gradskog Kazališta u subotu 14. januara 1939. god.

Veliki Koncert
BOŽIDARA KUNCA
pianiste

PROGRAM

Beethoven: *Sonata quasi una fantasia - Cis-mol, op. 27*
Chopin: *Balada G-mol*
Nocturno fis-dur
Mazurka f-mol
Étude des-dur, f-mol, c-mol
Debussy: *Clair de lune*
Danse
Bruyères
L'isle joyeuse

Kunc: *Malta Vojška* } iz ciklusa „Mlado Lišće“
Draga priča }
Razigranost } iz ciklusa
Predvečerje } „U poljima“
Fragment iz pučke svečanosti
Nocturno fis-mol
Improvizacija na narodnu pobjevku

Klavir: Erhbar.

Početak tačno u 20 sati

CIJENE: Sjedaća Din 22, stajanje i daci 6.-Din.
Čg. članovi Kluba i vlasnici loža imaju popust od 50% na davanje ulaznice.
Ulaznice se prodavaju u subotu na kazališnoj blagajni od 10 do 12.30 i od 17 do početka koncerta.

fotokopija koncertnog programa iz 1939. godine

KLUB KOMORNE MUZIKE U SPLITU

KONCERT

BOŽIDARA KUNCA
pianiste

u foyeru Gradskog kazališta u četvrtak 3. decembra 1936

PROGRAM

I.

1. LISZT: *Après une lecture du Dante*
(Sonata quasi fantasia)
a) *Balada As dur*
b) *4 etude*

II.

3. DEBUSSY: a) *La Cathédrale engloutie*
b) *Feux d'artifice*

4. RAVEL: *Sonatine*

5. KUNC: *Sonata Es dur op. 27* (tri stavka)

6. PAPANĐOPIULO: a) *Contradanza*
b) *Kolo*

POČETAK U 20 SATI

Klavir ERHBAR

CIJENE: Sjedaća za članove i vlasnike loža Din 10, za nečlanove prva dva reda Din 20, ostali redovi Din 15, Stajanje Din 5

fotokopija koncertnog programa iz 1936. godine